

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17 sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : contestații.anaf@mfinante.ro

DECIZIA NR.236/2012

privind soluționarea contestației depusă de
SC .X. SA

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.908893/04.12.2008 și reînregistrată sub nr.906824/23.05.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Juridică prin adresa nr..X./17.05.2012, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/23.05.2012 asupra acțiunii formulată în instanță de SC .X. SA având ca obiect anularea parțială a Deciziei nr..X./16.03.2009 privind soluționarea contestației formulate de contribuabilul sus amintit, în totalitate a Deciziei nr..X./19.03.2009, precum și anularea parțială a Deciziei de impunere nr..X./07.10.2008 în ceea ce privește suma totală de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile obținute în România de persoane juridice nerezidente în cuantum de .X. lei și majorări de întârziere aferente în cuantum de .X. lei.

Prin Sentința civilă nr..X./30.03.2011, Curtea de Apel .X. – Secția a VIII a contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea formulată de SC .X. – .X. SA în sensul că a dispus anularea în parte a Deciziei nr..X./16.03.2009, anularea Deciziei nr..X./19.03.2009 și anularea în parte a Deciziei de impunere nr..X./07.10.2008 în privința sumei de .X. lei.

Impotriva Sentinței civile nr..X./2011, Agenția Națională de Administrare Fiscală a formulat recurs, soluționat de Inalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia civilă nr..X./17.02.2012, astfel : *“Admite recursul. Modifică sentința atacată în sensul că respinge acțiunea reclamantei SC .X. – .X. SA de anulare a deciziei nr..X./16.03.2009 și nr..X./19.03.2009, a deciziei nr..X./07.10.2008 pentru suma de .X. lei din care .X. lei impozit pe venitul nerezidenților și .X. lei*

majorări de întârziere ca neîntemeiată. Obligă ANAF să se pronunțe asupra cererii depusă la 19.11.2008 ce vizează suma de .X. lei”.

Prin adresa nr..X./19.11.2008, înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr..X./19.11.2008, societatea a completat contestația depusă inițial în ceea ce privește cuantumul sumelor contestate, respectiv cu suma de .X. lei impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți persoane juridice și cu suma de .X. lei majorări de întârziere aferente, depunând în susținere copia certificatului de rezidență fiscală și traducerea legalizată a acestuia pentru Compania Aeriană .X. X din Bulgaria.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.24 (1) din Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile pct.14.1 din OPANAF nr.2137/2011, societatea regăsindu-se în anexa 1 la poziția X din Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr.1354/2007 privind actualizarea marilor contribuabili din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de SC .X. SA.

I. Cu adresa nr..X./19.11.2008, înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr..X./19.11.2008, societatea a depus în copie certificatul de rezidență fiscală și traducerea legalizată a acestuia pentru Compania Aeriană .X. din Bulgaria prin care se confirmă că respectiva companie este rezident fiscal al Republicii Bulgaria pentru perioada 2006 – 2008, solicitând recalcularea impozitului pe veniturile nerezidenților stabilite prin Decizia de impunere nr..X./07.10.2008, contestată.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de 06.10.2008, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr..X./07.10.2008 contestată, inspectorii fiscali din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili - Activitatea de inspecție fiscală au constatat că pentru Compania Aeriană .X. X - Bulgaria societatea a achitat integral contravaloarea facturilor externe primite de la persoana nerezidentă, iar impozitul pe veniturile nerezidenților a fost constituit prin reîntregirea valorii facturii cu valoarea impozitului și înregistrat în contabilitate într-un cont de cheltuieli considerate

nedeductibile fiscal la stabilirea rezultatului financiar. Întrucât societatea nu a prezentat la momentul inspecției certificatul de rezidență fiscală, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea impozitului pe veniturile obținute în România de nerezidenți prin aplicarea cotei procentuale de 16% asupra veniturilor brute achitate nerezidentului, stabilind diferențe suplimentare de plată în sumă de .X. lei.

Pentru plata cu întârziere a impozitului pe veniturile nerezidenților au fost calculate majorări de întârziere în cuantum de .X. lei.

III. Având în vedere actele și documentele aflate la dosarul cauzei, susținerile contestatoarei în raport de prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organul fiscal, se rețin următoarele :

cauza supusă soluționării este dacă contestatoarea a decăzut din dreptul de a-i fi aplicată Convenția de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu Bulgaria, în condițiile în care ea însăși a suportat impozitul pe venit datorat de persoana juridică nerezidentă.

În fapt, pentru plățile derulate la extern către Compania Aeriană .X. AIR din Bulgaria contestatoarea a achitat integral contravaloarea facturilor externe primite de la aceasta, iar impozitul pe veniturile nerezidenților a fost constituit prin reîntregirea valorii facturii cu valoarea impozitului, aplicându-se cota procentuală asupra valorii brute rezultate. Contestatoarea a evidențiat în contabilitate impozitul pe veniturile nerezidenților care nu a fost reținut la sursă, prin înregistrarea acestuia într-un cont de cheltuieli considerate nedeductibile fiscal la stabilirea rezultatului financiar.

În drept, la art.116 alin.1) din Legea nr.571/2003 republicată privind Codul fiscal se precizează că :

“1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se varsă la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.”

Față de prevederile de mai sus se reține că societatea plătitoare avea obligația să rețină și să vireze impozitul pe venitul obținut din România de persoanele juridice nerezidente.

În situația în care impozitul datorat de persoane fizice sau juridice nerezidente se suportă de către contribuabilul rezident, așa cum a procedat contestatoarea, atunci această operațiune iese de sub incidența prevederilor Convenției de evitare a dublei impuneri, fiind o cheltuială proprie care intra sub incidența legislației române.

Din conținutul raportului de inspecție fiscală, reiese că societatea a calculat și virat impozitul pentru plățile în favoarea firmei .X. AIR, însă nu prin reținere la sursă, respectiv prin deducerea din suma platită nerezidenței, ci prin suportarea acestuia pe cheltuieli proprii.

În cazul în care plătitorul de venit este rezident român care suportă impozitul, acesta nu poate pretinde să-i fie aplicată Convenția de evitare a dublei impuneri deoarece prin acest acord se stabilește că prevederile unui asemenea acord sunt aplicabile numai persoanelor nerezidente.

În același sens s-a pronunțat și Direcția generală legislație impozite directe prin adresa nr..X./22.06.2007, în care se precizează că : “[...] în cazul în care impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit și nu de beneficiarul venitului din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, se aplică prevederile Titlului V din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și nu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri.

Prin urmare, potrivit prevederilor Titlului V din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, impozitul datorat se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra veniturilor obținute din România de nerezidenți”.

Astfel, în mod legal organele de inspecție fiscală au calculat impozitul suplimentar pe veniturile nerezidenților, având în vedere că societatea a achitat integral contravaloarea facturilor externe primite de la persoana nerezidentă, iar impozitul datorat a fost constituit prin reîntregirea valorii facturii cu valoarea impozitului, aplicându-se cota procentuală asupra valorii brute rezultate.

Având în vedere cele reținute mai sus se va face aplicațiunea prevederilor art.216 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora :

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”

coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea [titlului IX](#) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care stipulează :

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

În ceea ce privește debitul reprezentând majorări de întârziere în sumă de .X. lei aferente impozitului pe venitul persoanelor nerezidente se reține că stabilirea acestora în sarcina contestatoarei reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul.

Întrucât s-a reținut în sarcina societății contestatoare ca datorat la bugetul de stat debitul de natura impozitului pe venitul persoanelor nerezidente în sumă de .X. lei, aceasta datorează majorările de întârziere calculate în baza art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 conform principiului de drept “accessorium sequitur principale”, drept pentru care contestația se va respinge și pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele reținute în cuprinsul deciziei, în temeiul actelor normative invocate și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC .X. SA pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei impozit pe venitul persoanelor juridice nerezidente,
- .X. lei majorări de întârziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X